

ГРИЖИ ЗА СТАРИТЪ

Пчелитъ и мравкитъ живеятъ наедно, на голъми роища. Отъ това сж привикнали да си помагатъ една на друга: тѣ задружно си правятъ гнѣзда задружно събиратъ храна, или си помагатъ при запазването ѝ. Отъ събраната храна се ползватъ всички — и стари и млади, и работници и царици.

Примери за задруженъ животъ и за взаимно подпомагане между пчелитъ и мравкитъ има много.

Подпомагане въ нужда и въ беда се срѣща и между другитъ животни, ако имъ се случи да живеятъ дълго време заедно.

Нѣкои си ималъ въ своята кжща две канарчета. Тѣ били затворени въ единъ обширенъ чардакъ, дето се движели съвсемъ свободно. А и храна имали въ изобилие. Тамъ, на оградения чардакъ, тѣ си свили гнѣздо и всѣка година си отглеждали малки. Въ продължение на 10—16 години, канарчетата се размножили твърде много. Достигнали до 70-80 и всички живѣли наедно въ широкия чардакъ.

Мжжкото отъ дветѣ канарчета умрѣло следъ 5—6 години. А женската достигнала до 18 годишна старостъ. Тя остаряла много и едва можела да хвърчи и да се движи. Съ мжка отивала до мѣстото, дето имъ оставяли храна.

Две отъ нейнитѣ правнучки забелѣжили немощъта на своята прабаба и ѝ дошли на помощъ. Тѣ се заловили да я хранятъ тѣй, както сж хранили своитѣ малки — вземали съ човкитѣ си храна, отнасяли я при нея и я туряли въ устата ѝ. Старата канарка когато виждала, че внучкитѣ ѝ носятъ храна почвала да трепка съ криле, сжщо както малкитѣ птиченца трепкатъ, когато майка имъ иде да ги храни.

Така, въ продължение на две години, тези милостиви птички продължили да хранятъ своята престаряла прабаба, докато тя най-после умряла отъ старостъ.

Д. Ч.